

РЕШЕНИЕ

№ 5279

гр. София, 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2024** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 вр. чл. 144, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба, подадена от Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“, Булстат 2016275060306, чрез директора Ц. Д., срещу Акт за установяване на задължение по декларация № ДСЦ20-ТД26-1003(10)/26.11.2020 г., издаден от С. М. - Г., на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи – С./Т.“ – СО, потвърден с решение № СФД21-РД28-24/27.01.2021 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО.

С жалбата се иска отмяна на акта, поради противоречието му с материалния закон. Оспорен е изводът на органите по приходи относно датата на предоставяне на жалбоподателя право на управление върху процесния имот. Твърди се, че в акта неправилно е прието, че правото на управление е предоставено със заповед № УЗ-00-114/06.10.1993 г. на министъра на земеделието, като се сочи, че към датата на издаване на посочената заповед ТП Д. С. не е съществувало в правния мир. Посочва се, че имотът е предоставен за управление на жалбоподателя с Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г., поради което с АУЗД незаконосъобразно са определени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.01.2014 г. до 31.10.2019 г. Изложени са доводи за неправилно определен размер на ТБО, предвид липсата на приложения към преписката

доказателства за осъществяване на услугите по чл. 62 ЗМДТ. В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. В., моли съда да отмени оспорения акт по аргументи, изложени в жалбата и в съдебно заседание. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, чрез юрк. С., изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи за законосъобразност на АУЗД излага в представени по делото писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че от Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“ е подадена декларация по чл. 14 ЗМДТ вх. № ДСЦ19-ТД26-814/23.12.2020 г., с която е деклариран поземлен имот с идентификатор 68134.1006.1070, с площ от 1712 кв.м., представляващ УПИ Х. – за общ. обслужване.

От приложените с декларацията по чл. 14 ЗМДТ документи се установява следното:

От Министерство на регионалното развитие и благоустройството е издаден Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г. за имот с идентификатор 68134.1006.1070, с площ от 1712 кв.м., съгласно скица № 15-52606/24.01.2019 г. на СГКК [населено място], с бивш собственик Държавата. С акта са предоставени права за управление на имота на Министерство на земеделието, храните и горите – Югозападно държавно предприятие – [населено място], ТП Д. С., на основание чл. 168, т.1 и чл. 173, ал. 1 от Закона за горите и Заповед № УЗ-00-114/06.10.1993 г. на министъра на земеделието.

Съгласно скица № 15-1031400/13.11.2019 г., издадена от СГКК [населено място], декларираният от ТП Д. С. имот е с адрес в [населено място], район Т.. Собственик на имота е Министерство на земеделието, храните и горите – Югозападно държавно предприятие – [населено място], ТП Д. С..

Издаден е Акт за установяване на задължение по декларация № 550-2020-1/27.12.2019 г. от орган по приходите при СО, с който на ТП Д. С., за декларирания с декларация по чл. 14 ЗМДТ вх. № ДСЦ19-ТД26-814/23.12.2020 г. недвижим имот, са установени задължения за данък недвижими имоти /ДНИ/ и за такса битови отпадъци /ТБО/ за периода от 2014 г. до 2019 г., в общ размер на 5475.18 лв. и са начислени лихви в общ размер на 1583,66 лв. С решение № СФД20-РД28-283/27.10.2020 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ – Столична община, оспореният от ТП Д. С. АУЗД е отменен и преписката е върната за повторно производство по реда на чл. 107, ал. 3 ДОПК.

С нареждане от 06.11.2020 г., издадено от орган по приходите в отдел „Общински приходи – С./Т.“ – СО, е образувано административно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК за установяване на публични общински вземания на ТП Д. С. за поземлен имот с идентификатор 68134.1006.1070, с площ от 1712 кв.м., с адрес в [населено място], район Т., м. М. ливади- изток.

С писмо рег. № ДСЦ20-ТД26-1003 от 06.11.2020 г., връчено на 12.11.2020 г., Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“ е уведомено за образуваното административно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК.

В хода на административното производство от задълженото лице, със заявление от 23.11.2020 г. (л. 97), са представени писмени доказателства под опис.

В отговор на запитване от инспектор при отдел „ОП – С./Т.“, с писмо от 17.11.2020 г. (л. 145) от кмета на район Т. – СО е посочено, че имот с идентификатор 68134.1006.1070, ПИ 460, м. М. ливади – изток, за 2014 г. и 2015 г. не попада извън границите за организирано сметосъбиране и сметоизвозване, а за периода от 2016 г. – 2019 г. не попада в границите за организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

С оспорения в настоящото производство Акт за установяване на задължение по декларация № ДСЦ20-ТД26-1003 (10)/26.11.2020 г., издаден от С. М. - Г., на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи – С./Т.“ – СО, на ТП Д. С., за деклариран с декларация по чл. 14 ЗМДТ вх. № ДСЦ19-ТД26-814/23.12.2020 г. недвижим имот - поземлен имот с идентификатор 68134.1006.1070, с площ от 1712 кв.м., с адрес в [населено място], район Т., м. М. ливади- изток, са установени задължения за данък недвижими имоти /ДНИ/ и за такса битови отпадъци /ТБО/ за периода от 2014 г. до 2019 г., както следва:

1. За ДНИ: - 2014 г. – 1372,45 лв.; - 2015 г. - 1372,45 лв.; - 2016 г. - 1372,45 лв.; - 2017 г. - 1372,45 лв.; - 2018 г. - 1372,45 лв.; - 2019 г. - 1372,45 лв. или задължение за ДНИ за периода от 2014 г. до 2019 г. в общ размер на 8234,70 лв., заедно с лихви за забава в общ размер на 3124,23 лв. Размерът на задълженията за ДНИ за процесните периоди е определен, като органът по приходите се е позовал на чл. 19 ЗМДТ и е посочил, че данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти, която е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. Установено е, че данъчната оценка на поземления имот за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2019 г. е в размер на 96296,60 лв. (за всяка година от периода), а отчетната му стойност е в размер на 731975 лв., поради което е прието, че основата за облагане с ДНИ за процесните периоди е отчетната стойност на поземления имот, тъй като е по-висока от данъчната му оценка.

2. За ТБО: - 2014 г. – 4611,44 лв.; - 2015 г. – 4596,80 лв.; - 2016 г. – 4611,44 лв.; - 2017 г. – 4611,44 лв.; 2018 г. – 4684,64 лв.; - 2019 г. – 4684,64 лв. или задължение за ТБО за периода от 2014 г. до 2019 г. в общ размер на 27800,40 лв., заедно с лихви за забава в общ размер на 10614,33 лв. Позовавайки се на чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, органът е посочил, че ТБО за нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота. На основание чл. 66 ЗМДТ ТБО се определя в размер, равен на данъчната оценка на имота, умножен със съответния промил, установен с решение на СОС за съответния период. Промилът за определяне на ТБО се състои от три компонента: - сметосъбиране и сметоизвозване; - обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения; - поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Въз основа на приложени към преписките заповеди на кмета на СО, издадени на основание чл. 63, ал. 2 ЗМДТ, приходният орган е приел за установено, че за процесните периоди поземленият недвижим имот попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Размерът на дължимия ТБО е определен върху отчетната му стойност - 731975 лв., като е включено заплащане на услугите за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, определени въз основа на промили, установени с решения на СОС, конкретно цитирани в АУЗД.

Актът е връчен на задълженото лице на 03.12.2020 г. и е обжалван по реда на чл. 107,

ал. 4 ДОПК вр. чл. 4, ал. 5 ЗМДТ. С решение № СФД21-РД28-24/27.01.2021 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, АУЗД № ДСЦ20-ТД26-1003(10)/26.11.2020 г. е потвърден. От представените от ответника заповеди на кмета на СО, издадени на основание чл. 63, ал. 2 ЗМДТ (л. 159 и сл.), се установява, че в периода 2014 г. - 2019 г., процесният недвижим имот попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Представени са решения на СОС, издадени на основание чл. 66, ал. 1 ЗМДТ, за определяне размера на ТБО за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. (л. 166 и сл.). По делото са приложени от ответника и доказателства за предоставяне на услуги за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (приложение 1).

Съгласно удостоверение за данъчна оценка изх. № [ЕГН]/30.04.2019 г., издадено от отдел ОП С. – Т. – СО на Югозападно държавно предприятие, данъчната оценка на поземлен имот с идентификатор 68134.1006.1070, с площ от 1712 кв.м., с адрес в [населено място], район Т., м. М. ливади- изток, е в размер на 96296,60 лв.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета съдебно- икономическа експертиза, изготвена от вещото лице С. С., която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи и неоспорена от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК във вр. чл. 144 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 и ал. 3 ЗМДТ - С. М. - Г., на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи – С./Т.“ – СО, оправомощена, в качеството ѝ на орган по приходи, да извършва установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци със заповед № СО15-РД-09-622/03.06.2015 г. на кмета на Столична община (л. 80). Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила – актът е мотивиран, изложени са фактическите и правни основания за издаването му.

По приложението на материалния закон:

Между страните не се спори и от приетите по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че процесният поземлен имот е сред категорията недвижими имоти, подлежащи на облагане съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 ЗМДТ предвижда, че за имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление. В разглеждания случай, имотът, обект на облагане с ДНИ и ТБО, е частна държавна собственост и е предоставен за управление на жалбоподателя. Основният спорен въпрос между страните е относно датата на предоставяне на процесния имот за управление на Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“.

Изводът на органите по приходите и на ответния орган, че Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“ е собственик на 1/1 ид. части от процесния поземлен имот е мотивиран, с твърдението за предоставени права на управление със Заповед № УЗ-00-114/06.10.1993 г. на министъра на земеделието, като се твърди, че

имотът е преактуван с Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г.

От приетите по делото доказателства се установи по категоричен начин, че процесният поземлен имот, находящ се на територията на [населено място], е предоставен за управление на жалбоподателя с Акт за частна общинска собственост № 10314/16.10.2019 г. В акта изрично е отразено, че бивш собственик на имота е Държавата, като липсва удостоверяване за предходно предоставяне на управлението на имота на жалбоподателя или на друго предприятие. В графа 10 от А. е удостоверено предоставянето на права на управление на Министерство на земеделието, храните и горите – Югозападно държавно предприятие – [населено място], ТП Д. С., а като основание за това са посочени чл. 168, т.1 и чл. 173, ал. 1 от Закона за горите и Заповед № УЗ-00-114/06.10.1993 г. на министъра на земеделието. Неправилно и в противоречие със събраните в хода на административното производство доказателства, органите по приходи са приели, че имотът е предоставен на жалбоподателя за управление с посочената в акта заповед на министъра на земеделието. На първо място, не са налице данни и не се установява за процесния имот да е издаван предходен акт за държавна собственост, за да се приеме, че имотът е „преактуван“, както се твърди в АУЗД. На второ място, видно от скица № 15-1031400/13.11.2019 г., издадена от СГКК [населено място], поземленият имот е отразен като собствен на МЗХГ – „ЮЗДП“ ДП - ТП Д. С., въз основа на Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г. Следователно както в А., така и в приложената скица липсват данни за предходни актове за собственост или за предоставени права на управление. Същевременно, административният орган не е събрал доказателства, а и не твърди, че поземленият имот е бил възложен за управление на Министерство на земеделието и храните, което би била единствената правна възможност за предоставянето му със заповед на министъра на ТП Д. С..

На следващо място следва да се посочи, че съгласно чл. 12, ал. 2 ППЗДС имотите държавна собственост, предоставени за управление, се завеждат в баланса на ведомството, на юридическите лица на бюджетна издръжка и на държавните предприятия, създадени по реда на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, в едномесечен срок от съставянето на протокола за предаване и приемане на активите, освен ако е определено друго със стандартите и указанията на министъра на финансите по чл. 164, ал. 1 и 3 от Закона за публичните финанси. В случая, от приетите по делото доказателства – инвентаризационен опис по счетоводен план на жалбоподателя към 30.03.2019 г. и съгласно констатациите на съдебно-икономическата експертиза, се установява, че за процесния поземлен имот е отразена дата на придобиване и въвеждане в действие – 15.03.2019 г., с балансова стойност 731975 лв. Експертизата е констатирала, че в периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. имотът не е завеждан като актив от жалбоподателя и не са налице данни за отчетната му стойност. Тези констатации на вещото лице не са оспорени от ответника и по делото остава неизяснен въпросът въз основа на какви данни и документи органите по приходите са установили отчетната стойност на имота за периодите, в които същият не е отразен като актив в счетоводството на предприятието. Същевременно, при извършена служебна справка по партидата на имота в Имотния регистър към АВ, съдът установи, че партидата е открита на 17.10.2019 г. и имотът е вписан на същата дата като частна държавна собственост на Областна администрация, въз основа на Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г., като за имота липсват предходни вписвания.

В допълнение на гореизложеното, основателно в жалбата се сочи, че ТП Д. С. е вписано в Търговския регистър на 10.07.2008 г., а Югозападно държавно предприятие е вписано на 08.07.2011 г. въз основа на заповеди на министъра на земеделието и храните, съгласно вписванията по партидите на предприятието и териториалното му поделение. Предвид тези обстоятелства, достъпни за органите по приходите, с оглед вписването им в публичните регистри, изводът, че управлението на процесния имот е предоставено на жалбоподателя със Заповед № УЗ-00-114/06.10.1993 г. на министъра на земеделието се явява напълно опроверган.

По гореизложените съображения следва да се приеме, че обложеният с оспорения АУЗД поземлен имот е предоставен за управление на жалбоподателя с Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г., като считано от този момент и съгласно чл. 11, ал. 5 и чл. 64 ЗМДТ териториалното поделение има качеството на задължено лице за ДНИ и ТБО за имота. Въпреки наличието на данни за отразяване на актива в баланса на жалбоподателя към по-ранна дата - 15.03.2019 г., по делото не бяха ангажирани доказателства от ответната администрация, чиято е доказателствената тежест, че към тази по-ранна дата ТП Д. С. е придобило управлението на имота и е задължено лице съгласно чл. 11, ал. 5 вр. чл. 64 ЗМДТ.

По определените задължения за ДНИ:

Разпоредбата на чл. 15, ал. 2 ЗМДТ предвижда, че при прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя. В случая бе установено, че имотът е предоставен за управление на жалбоподателя с Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г., вписан по партидата на имота на 17.10.2019 г., поради което за периода от 01.01.2014 г. до 16.10.2019 г. ТП Д. С. няма качеството на задължено лице съгласно чл. 15, ал. 2, а задълженията за ДНИ за посочения период са установени с АУЗД в нарушение на материалния закон.

По гореизложените съображения и съгласно чл. 15, ал. 2 ЗМДТ ТП Д. С. се явява задължено лице за данък върху процесния недвижим имот, считано от 01.11.2019 г. до края на календарната година.

По определените задължения за ТБО:

Съгласно чл. 64, ал. 1 ЗМДТ таксата по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината. Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците /чл. 67, ал. 1 ЗМДТ, в приложимата редакция/. Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице е сумата от размера на таксата за всяка услуга по чл. 62, която се определя, като разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13 за всяка услуга по чл. 62, се разпределят, като се приложи съответният начин за изчисление в зависимост от приетите от общинския съвет основи за услугите по чл. 62. Размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката /ал. 2 и 3 на чл. 67/. Разпоредбата на

чл. 68, ал. 1 ЗМДТ предвижда, че не се допускат изменения на начина на определяне и на размера на таксата за битови отпадъци в течение на годината.

В разглеждания случай бе установено по несъмнен начин, че жалбоподателят има качеството на задължено лице за ТБО по смисъла на чл. 64, ал. 1 вр. чл. 11, ал. 5 ЗМДТ, считано от датата, на която му е предоставено управлението на поземления имот с Акт за частна държавна собственост № 10314/16.10.2019 г. За периода от 01.01.2014 г. до 16.10.2019 г. ТП Д. С. не е притежавало никакви права върху имота, поради което не е било задължено лице съгласно чл. 64, ал. 1 вр. чл. 11, ал. 5 ЗМДТ. В случаите, когато имотът е новопридобит, нормата на чл. 21, ал. 1 от НОАМТЦУПСО предвижда, че такса за битови отпадъци се събира от началото на месеца, следващ придобиването на имота. В частност, след като правата на управление на имота са придобити от жалбоподателя на 17.10.2019 г., то размерът на ТБО следва да се определи от 01.11.2019 г. до края на календарната година. В този смисъл са и Решение № 1817 от 4.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11331/2019 г., I о., Решение № 5262 от 26.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 1381/2021 г., I о., Решение № 1886 от 15.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8996/2020 г., VIII о.

В допълнение на гореизложеното и във връзка с възраженията на жалбоподателя, следва да се посочи, че от представените по делото от ответника доказателства не се установява по категоричен начин, че Столична община е предоставяла през процесния период услугите по чл. 62, т. 2 и т. 3 ЗМДТ - по обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и поддържане чистотата на териториите, на тази част от територията на СО, в която е разположен имотът – м. М. ливади – изток. Представените договори, сключени между СО и концесионери, споразумения, фактури, план-сметки и констативни протоколи сочат на изпълнение на услуги по обезвреждане на битови отпадъци в депа и поддържане чистотата на територията на Столична община и в частност на територията на отделни столични райони, но не са ангажирани доказателства за осъществяване на тези дейности в м. М. ливади – изток.

По гореизложените мотиви обжалваният АУЗД следва да бъде отменен, поради противоречието му с материалния закон. Преписката следва да бъде върната на компетентния орган по приходи при СО за издаване на АУЗД за определяне на задължения за ДНИ и ТБО, за периода от 01.11.2019 г. до 31.12.2019 г., съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, искането за присъждане на разноски на жалбоподателя е основателно, поради което Столична община следва да бъде осъдена да му заплати сума в общ размер на 2500 лева, от които 2050 лева платено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 15.02.2021 г., фактура от 15.02.2021 г. и платежно нареждане от 19.02.2021 г. и 450 лева платено възнаграждение за експертиза.

При този изход на делото в полза на ответника не се следва юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“, Булстат 2016275060306, Акт за установяване на задължение по декларация № ДСЦ20-ТД26-1003(10)/26.11.2020 г., издаден от С. М. - Г., на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи – С./Т.“ – СО, потвърден с решение № СФД21-РД28-24/27.01.2021 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО.

ВРЪЩА преписката на компетентния орган в отдел „Общински приходи – С./Т.“ – СО за издаване на акт за установяване на задължение по декларация за определяне на задължения ДНИ и ТБО на Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“, за периода от 01.11.2019 г. до 31.12.2019 г., съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Териториално поделение „Държавно горско стопанство С.“, Булстат 2016275060306, сума в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: